

וכבר אחז"ל: כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני (ברכות יז, ב ועוד).

ובעומק הפשט: מה שכתוב "חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם" - זה כפשוטו! גם אם עולם שלם לא יהיה בסדר, אבל אני יהיה בסדר - בשבילי נברא העולם! בשבילי יהיה עולם! אדם אחד יכול לקיים עולם מלא.

וכן בישיבות וכוללים - השפעה של יחיד

ונספר: שמעתי ממורנו הג"ר שמריהו רוט שסיפר אחד מחשובי ראשי הכוללים בצפון, שהוא היה פעם אצל מרן רה"י זיע"א, הגיע אל הרה"י - אברך, שהיה ראש כולל ות"ח גדול, ומחוסר אמצעים הוא סגר את הכולל. ומאחריו היה הראש כולל השני, שגם רצה לסגור את הכולל מחוסר אמצעים. האברך הראשון, הרה"י אמר לו (עוד לפני שהוא ביקש!) אני דאגתי בשבילך שישלחו לך כסף כל חודש, תמשיך לקיים את הכולל. אחריו ניגש הראש כולל השני, והוא היה סבור שגם הוא הולך לקבל... אך הרה"י אומר לו - אין ברירה, אתה צריך להתחיל לאסוף. תיסע לחוץ לארץ ותתחיל לאסוף כסף.

ושאל את מרן רה"י זיע"א, מאי שנא...? למה האברך הראשון קיבל מיד: ... אמר לו הראש ישיבה: אני אגיד לך, אותו אברך למד בכולל פוניבז', זה נחשב לכולל חשוב מאד, אך יש שם גם אברכים מבוגרים עם הרבה ילדים, ויש כבר שמחתנים ילדים, ושמירת הסדרים שם אינה יכולה להיות חזקה עד הסוף. האברך הזה שהיה לפניך, החליט יום אחד עם החברותא שלו, מה איכפת לנו מאחרים... אנתנו בדווקא נקפיד, גם אם מאד יהיה קשה לנו, בתשע אפס אפס - כבר נהיה בכולל, וכן אחרי צהריים בארבע בדיוק! לא איכפת לנו מאף אחד אחר ומכל קושי שיהיה! וכך הם עשו בקביעות. מי שישב לידם - התחזק והגיע גם כן בזמן. וכן מי שישב אחריהם - התחזק וגם הגיע בזמן. וכך זה סחף עוד ועוד אברכים, עד שמאה אברכים מצויינים בכולל פוניבז' הגיעו בדייקנות לסדרים. בזכות החיזוק של שני האברכים הראשונים!!! אני חייב לו הכרת הטוב... סיים מרן רה"י.

כח של יחיד... ורואים את זה גם בישיבות וגם בכוללים, כאשר יש שנים רציניים מחליטים ועושים - לאט לאט זה יוצר אורה של חיזוק בישיבה כולה. וכבר סיפרנו שמרן הרב מפוניבז' אמר שסוד ההצלחה של ישיבת פוניבז' הוא, שבגרעין הראשון שמנה כמנין בחורים היה חלק גדול מיוצאי גרמניה (יקים) שהקפידו מאד על הזמנים, וממילא מי שבא אחריהם התבייש לנהוג אחרת.

תמיד אנתנו חוזרים בשם המשגיח של ליקווד (הרב ווכטפויגעל זצ"ל) שהיה מביא בשם ר' ירוחם עה"פ "אל תאמר נער אנוכי" - והיה אומר רבי ירוחם, כמה וכמה גדולי עולם הפסדנו בגלל שהרבה חושבים 'מה אני כבר יכול לעשות'... אל תאמר נער אנוכי! אתה רוצה לראות סייעתא דשמיא, ואתה יכול כל כך הרבה וכל כך רחוק להגיע!...

גם בדור שלנו, אנתנו רואים אנשים שעשו מהפכות! כמו למשל, אבות ובנים. זה רעיון כל כך פשוט... הגה אותו יהודי אחד מחו"ל, וזה התפשט בכל תפוצות עולם!!! פעם לא ידעו מכוזה דבר, והיום - עשרות אלפי שעות של לימוד בשבת קדש התווספו לעולם! וכמו למשל, 'משמר ליל פורים'... פעם זה היה דבר נדיר, אבל היום זה חלק מהפורים... בכל המקומות לומדים בליל פורים! ואפי' ביום פורים בישיבת 'מרדכי הצדיק' שוב מוצאים הורים זמן ללמוד עם הילדים, וזו השמחה הגדולה הפרטית שלהם ואשרי יולדתם.

כח ההשפעה של יחיד

אחרי שעברנו כמה פרשיות של אנשים שהגיעו ונפלו מאיגרא רמא לבירא עמיקתא בריסוק איברים, אם זה היה המרגלים, קרח, בלעם, ברוך ה' מגיעים כעת לפרשה אחת - שיש בה שלש דמויות בבחינת "מאשפות ירים אביון"... מכלום הם הגיעו כל כך גבוה! פנחס, יהושע, ובנות צלפחד. זה רגעים שהנפש יכולה קצת להירגע... אם לא יודעים לנצל את הכחות - נופלים, אך כשיודעים לנצל - עולים!

עם אותם הכוחות שכן אדם מקבל, הוא יכול לעלות והוא יכול לרדת חלילה, כשלא יודעים לנצל את הכוחות - אדם יכול להיות ברום המעלה וליפול, וכשיודעים - יכולים לעלות עד למעלה! בואו נראה איך עולים:

פנחס - הרי אחז"ל זבחים (קא, ב) ומובא ברש"י לא נתכהן פנחס עד שהרגו לזמרי וזכה לו לזרעו "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם" ופנחס הוא אליהו (עי' בעה"ט - במה שלפעמים נקרא אליה בלא ו') הוא אשר זכה להיות ליד כל הנוולד בישראל - אליהו מלאך הברית - והוא אשר יבשר טוב בביאת גוי"צ, והוא אשר יפשוט כל התיקו שבש"ס.

מפנחס אנתנו לומדים עוד מה זה כח של יחיד. כמה יכול לפעול אדם בודד כשהוא עושה פעולה אחת לשם שמים, "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי"... ולא כליתי!!! כל מה שיש היום כלל ישראל, זה בזכות פנחס. בלעדיו - כיליתי את בני ישראל!

אדם אחד... אדם אחד...!!!

מרן הרב שך זצ"ל מביא (במכתבים ומאמרים למרן הרב שך ח"א עמ' ל"ב) ששמע את דבריו של הג"ר מאיר שפירא זצ"ל, שאמר בכנסייה הגדולה: על הירושלמי דמאי (ג, ד) א"ר יהושע בן קבوسي כל ימי הייתי קורא הפסוק הזה "והזהה הטהור על הטמא", טהור אחד מזה על טמא אחד, עד שלמדתי מאוצרה של יבנה וכו' שטהור אחד מזה על כמה טמאים.

וביאר שאדם סבור להביט על עצמו במבט מוגבל, מה כח ההשפעה שיכול להיות לבן אדם?... יחיד על יחיד! טהור אחד מטהר טמא אחד. אבל מאוצרה של יבנה - מזה שרבו יוחנן בן זכאי ביקש לפני החורבן הגדול (גיטין נו, ב) ואמר תן לי יבנה וחכמיה - דהיינו, הוא הבין שעל ידי יבנה וחכמיה הוא מציל את כל כלל ישראל, קומץ של יחידים - הם יקוממו את הריסות העם והחורבן, מפינה קטנה תפרוץ רוח טהרה על כל האומה, מזה הבנת השפעה של יחידים היא הרבה הרבה יותר.

יחיד אחד מטהר כמה וכמה טמאים. ההשפעה של יחידים - יכולה להיות לאין ערוך ולאין שיעור... אחד!

וידוע, שמרן רה"י זיע"א היה רגיל להביא את הגמרא בשבת (לג, ב) שרבי שמעון בר יוחאי יצא מהמערה עם רבי אלעזר בנו, וכשראו אנשים שעוסקים בחיי שעה - כל מקום שנתנו בו עיניהם - מיד היה נשרף, ויצאה בת קול, להחריב את עולמי באתם!! חזרו למערכתכם! וחזרו למשך י"ב חדש כמשפט רשעים בגיהנם, וכשיצאו שוב, זה הועיל לרבי שמעון, אך לא לרבי אלעזר... עד שראו יהודי רץ בערב שבת, ושני אגודות הדסים בידו, למה אתה רץ?... לכבוד שבת! ולמה לך שתי חבילות של הדסים?... שאלו. אמר להם אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור. ונתיישרה דעתם.

ממה?... אדם אחד!!! כל העולם עוזבים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה. אבל אדם אחד [ולא משמע שהיה מצדיקי וגדולי הדור], שמראה שאיכפת לו מהמצוות ומדקדוק המצוות! מהדר אחריהם, ומחדש בהם, רץ בזריזות, כבר יש זכות קיום לכל העולם.

בן אדם יחיד, עם רעיון טוב, ולא נרתע - - הופך עולם!!!

המגיד רבי שלום שבדרון זצ"ל היה מספר בהקשר לכך: על הרב פלייש מוינה, שפעם הוא מסר שיחה בסביבות חנוכה - על מעלתם של המכבים, מה היו המכבים? כמו פנחס... בער להם כבוד שמים! ובזכותם כל עם ישראל נצלו. אמר הרב פלייש, הנוער שלנו הולך ויורד, והולך לאיבוד, למה לאף אחד זה לא איכפת??? איפה המכבים של ימינו?...

ישבה שם אשה אחת בעזרת נשים, קראו לה שרה שנירר. היא חשבה לעצמה, הרב צודק... והחליטה לפתוח בית יעקב קטן של כתה אחת. זה מה שהיה באפשרותה לעשות... ועד היום, מאות אלפים - אם לא מליונים - נהנים מזה!...

רבי שלום היה עושה מזה עסק שלם: הרב פלייש אחרי מאה ועשרים מגיע לשמים, (מסתמא הוא בכלל לא ידע ששרה שנירר שם - היא גם היתה אורחת, ושבוזכותו קם כל בית יעקב...) ורואה מאחוריו אלפי בנות... הוא תמה, מה זה קשור אלי?... אומרים לו כן... זה בזכות הדרשה שלך! פעם אחת היה איכפת לך כבוד שמים, הוא זעק מנהמת לבו והתכוון באמת לכבוד שמים, ותראו מה שזה מחולל... וביותר תראו גם מה שהיא עשתה... התחילה כמעט מכלום, וכל העולם הרוחני של הבנות נזון בזכותה, וממילא גם כל הרבוי של "אשת חבר" שמוסרות נפשם על תורת בעליהם, הכל הכל ממנה ומכוחו של יחיד.

וככה כל אדם ואדם שבאמת אכפת לו כבוד שמים, כמה ה' עוזר לו! כמה הוא יכול לעשות!

מרון הרב שך זצ"ל היה אומר, בדור הקודם - מעטים יכלו להיות "ראש ישיבה". הגר"ש שקופ, רבי ברוך בער, ר' אלחנן, ר' איצלה פוניביז'ר... ועוד יחידי סגולה.

אך בדור הזה, כל אברך ת"ח רציני יכול לפתוח ישיבה, באים בחורים, וב"ה יש בנינים יפים לרוב, והכל... למה? כי זה לעומת זה עשה האלוקים. וכשם שכח הטומאה גדל מאד כן לעומתו כח הקדושה, ולכן בדור הזה אפשר לזכות המון! אם אתה משקיע ועובד - אתה מגיע! דברים פשוטים. הן ת"ת דיחיד והן של צבור.

מנהיג צריך לדאוג לכלל

והשני לו בפרשה זה יהושע.

כתוב בחז"ל (במדב"ר כא, יד) אחרי שבנות צלפחד בקשו את ירושת אביהן, אמר משה, הגיע שעה שאתבע צֶרְפִי, שיירשו בני את גדולתי. אמר לו הקב"ה "נִצֵר תאנה יאכל פריה", בניך ישבו להם ולא עסקו בתורה, יהושע - הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד, והוא היה משכים ומעריב בבית הועד שלך, הוא היה מסדר את הספסלים, ופורס את המחצלאות, הואיל והוא שרתך בכל כחו כדאי הוא שישמש את ישראל, שאינו מאבד שכרו. "קח לך את יהושע בן נון" - לקיים מה שנאמר, נוצר תאנה יאכל פריה!

היה רגיל הג"ר מאיר חדש להביא את הפסוק במשלי "וכסיל אדם יבלענו" (משלי כא, כ), (שזה הולך על יהושע) שהיו הבריות קורין אותו כסיל. הם קראו לו א שמשל... (שמש) (עי' ילקו"ש שם רמז תתקנ"ט).

נתאר לעצמנו דוגמא, אם פעם לא יבוא הכושי לנקות את הבית מדרש, ויתנדב בחור וינקה, ויגידו לו מה, אתה כושי?!... התפקיד שלך הוא ללמוד! א-שמשל!... אתה מתעסק בעסקנויות לנקות בית כנסת...

אף אחד לא ידע כמה מונח בזה פוטנציאל של מנהיגות... מנהיג צריך שיהיה אחד שאכפת לו מהכלל. מנהיג - כשהוא רואה דבר שמפריע בכלל - הוא לוקח על עצמו את האחריות. ואם צריך לעשות ספונגיה ואין מישהו אחר - - - אז אני עושה את הנקיון. אם זה מה שהכלל צריך, אז אני עושה, בלי שיקולים אישיים.

ובהספדו של הגר"י הקר שיבלחט"א על חותנו הראש ישיבה הגדול רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל (נדפס בקו' כבוא השמש) הוא אמר שלפני פטירתו הוא סיפר שהי' מנקה את הישיבה, בתחילת ימי פוניביז', ולא הי' כסף בכלל, לקחת מנקה, וכשהבחורי הלכו לחדר אוכל שהיה אז מרוחק מאולם הבימ"ד, היה נועל את הדלת, ומנקה

את הבימ"ד, כדי שיבואו אח"כ יהיה להם נעים ומכובד ללמוד את התורה"ק, ומקוה שזכות זו תעמוד לו כעת לפני כסא הכבוד.

יהושע, מאותה סיבה גם היה נער לא ימיש מתוך האהל. כמה שאפשר להיות מבקש, מה אפשר יותר לדעת ומה אפשר עוד לקבל מהרב... מה שאפשר יותר להרבות כבוד שמים ולהרבות את כבוד הבית מדרש, כמה שיותר...

[פעם היתה תקופה בישיבה שלא הצליחו להשיג עובדי נקיון שאינם בני ברית, ובית המדרש היה מלוכלך, אז בחורים בישיבה לקחו על עצמם לנקות את הבית מדרש כל כמה ימים. אח"כ - הגיעו שוב פועלי נקיון, והבחורים לא הסכימו לוותר... כזו זכות ניתן לגויים?!... עד שהגיעו לפשרה, פעם בשבוע הבחורים!...] החיד"א כותב שזקנו של רש"י היה מנקה את הבית מדרש עם הזקן שלו.

ממית עצמו באהלי החכמה

כעת נראה: אם היו מעמידים לפנינו את פנחס מול יהושע, והיה משה צריך למסור את התורה. למי יותר מתאים לתת, לפנחס או ליהושע?... בודאי לפנחס, הוא הרי מסר נפש, ויהושע לא מסר נפשו... ועל פנחס כתוב "תורת אמת היתה בפיחיו", וכבר אחז"ל פנחס הוא אליהו שעתיד לפשוט כל הספיקות שנשאר בו בתיקו.

ובכל זאת אומר רש"י בתחילת אבות - משה קבל תורה מסיני, ולמה נאמר ומסרה ליהושע ולא לאלעזר ולפנחס, ולא לשבעים זקנים המתנבאים במחנה?... ואע"פ שכתוב על פנחס "תורת אמת היתה בפיחיו", אז לכאורה הוא היה זה שראוי שימסרו לו את התורה?

אומר רש"י, שלא רצה למסרה אלא למי שהיה ממית עצמו מנעוריו באהלי החכמה וקנה שם טוב בעולם. וזהו יהושע, שנא' יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל. הממית עצמו - וקנה שם טוב באחריות שלו לביהמ"ד ולכבוד הרב גבר על המסירות נפש של פנחס גם כן...! מבקש שכל הזמן רוצה לעלות עוד ועוד, ומשרת את משה רבינו, הוא הוא שזוכה.

חז"ל אומרים (תמורה טז, א) שמשא קודם פטירתו מן העולם לכן עדין אמר לו ליהושע שאל ממני כל ספיקות שיש לך עוד לשאול?... אמר לו כלום הנחתיך שעה אחת והלכתי למקום אחר, לא כך כתבת בי ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל וכו'.

ופה צריך לדעת שני דברים:

הגמרא אומרת (ב"ב עה, א) ונתת מהודך עליו ולא כל הודך. זקנים שבאותו הדור אמרו פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה כלימה.

הפשט הפשוט הוא כפשוטו. משה היה פני חמה, זה היה בדור הקודם, יהושע בדור שלנו - זה פני לבנה. גם פני לבנה מול החמה שהיתה היא כבר עילה לבושה וכלימה.

הרבה פעמים כשמדברים איתנו על להתרומם ולהיות בן עליה אמיתי, יש כאלו שאומרים, זה היה פעם, בדור שלנו זה כבר אחרת... זה לא לכחות שלנו...

[מישהו אמר לי, פעם כאשר בחור היה נשבר והיה קשה לו, היו אומרים לו, כאשר קשה לאופניים לנסוע - סימן שהם בעלייה... אך בדור הזה, היועצים אומרים לו כשרואים אופניים שמפסיקים לעבוד - סימן שנגמרה להם הבטרייה...]

המשל והנמשל הוא נורא. אנחנו התרגלנו להיות דור מפונק, הבטרייה נגמרת מאד מהר... מיד נשברים, מחפשים ללכת לחיזוק וכו'... וזה דבר שבעכרינו. אנחנו לא מבינים מה זה עוד טיפה של רוחניות! וכבר ראינו שבידינו הוא ואדרבא בדור הזה יש יותר סייעתא דשמיא להצליח ולגדול.

זהירות מהיסח הדעת בלימוד

ונקרא פה קטע מרבינו בחיי (פרשת בלק): "וירא משם קצה העם", ולא כולם. והיה בלק מתכוין כל פעם להעלות את בלעם למקום גבוה שיראה העם משם ויתכון אליהם בכח ההבטה שיביט בהם. כי זה מכחות הנפש.

וכענין הנזכר בדברי רבותינו ז"ל שרבי יוחנן בן זכאי היו גבות עיניו

ארוכות, ואמר "דלי גבינאי דבעינא למחזי", וכאשר נתן בו עיניו - נח נפשיה.

וטעם הענין הזה שהיה נהוג אצל החכמים, היה מפני חלישות דעתו של החכם השלם שאי אפשר לו בלא הרהור תורה ואפילו רגע. ומתוך שמחלישין דעתו ומחשבתו נפסקה מהחכמה שהוא מחשב בה תמיד, ומי שגורם לו כן הרי הוא כמקצץ בנטיעות וראוי שתחול הקללה עליו. ומזה אמר הכתוב (קהלת י, ט) "בוקע עצים יסכן בס", כי הגורם להפסיק ולבקע החכמה שהיא עץ חיים ראוי שיסתכן בעצמו". עכ"ד.

לא היתה פה איזה קפידא... אלא הוא ראה דבר משונה שהחליש את דעתו, אז רגע אחד של הסחת דעת החכם - זה כבר סיבה שתסתכן נפשו!!!

והיה אומר המשגיח הגה"צ רבי משה טיקוצ'ניסקי זצ"ל, אם כך הם פני הדברים... אז כשאחד בא ומבטל את השני, הוא רואה שחבירו לומד והוא בא לפטפט עמו... מפריע לו לישון בלילה... זה קל וחומר.

ידוע שבעל ה"שארית יעקב" ביקש פעם מהחזון אי"ש שיחזק אותו בתורה, ואמר לו החזון אי"ש שני דברים. א. שהדיבוק אמר על החפץ חיים שהוא תנא קטן. ב. מסופר שהט"ז תבע את חמיו הבי"ח לדין תורה, מפאת שהבי"ח התחייב לתת לו בשר כל יום, ובאותו יום הבי"ח הביא לו ריאות, א"כ הוא לא עמד בהתחייבות... ובי"ד פסקו שגם ריאות זה נחשב בשר.

וכולם התפלאו, וכי עד כדי כך אכפת לט"ז מה הוא אוכל?!... והסביר הט"ז, כיון שלא הייתי רגיל לזה אז באותו יום זה החליש לי קצת את כח העיון, ובשמים היתה על הבי"ח תביעה גדולה, והוא היה בסכנה! אז בשביל זה קראתי לו לדין תורה שבת דין יפסקו שגם ריאות זה בשר, וממילא הוא עמד בהתחייבות ואז סר הקטרוג בשמים. (פאר הדור)

כמה גדול רגע של מחשבה של תורה... היום כשמדברים על מרן שה"ת רבי חיים קנייבסקי זצ"ל כולם אומרים, כל אחד יכול להיות כמו רבי חיים! אולי... אך רבי חיים קנייבסקי אף פעם לא הסתכל במודעות רחוב, ועל אחת כמה וכמה לא הסתכל בעיתון, ואפילו לא על שמות הרחובות כי היה חבל לו על הזמן... מי שרוצה - שיתחיל לחקות אותו בהנהגות האלו, ואז אולי הוא יגדל ויצליח להתרומם כ"כ.

אוי לאותה בושא

רבי לייב פרידמן הביא, בנובהרדוק היו אומרים, אוי לאותה בושא אוי לאותה כלימה... הרי אנחנו היינו כל כך טובים בלימוד, לא פחות מיהושע... למה הוא זכה? כי הוא סדר ספסלים והיה דבוק במשה רבינו. ולמה אנחנו לא עשינו את זה?... כי התביישנו. אוי לאותה בושא אוי לאותה כלימה... איזה מחיר קבלנו על הבושא הזו... גם היום, בחור לפעמים לא מבין פשוט בגמרא. יש לידך חבר, תשאל אותו... אבל אם אני אשאל אותו זה אומר שהוא יותר טוב ממני... אני מתבייש... זה להפסיד את כל ה"שם" שלי... והוא נשאר בלי להבין.

וכן בחור שיש לו איזה בעיה או קושי בכל תחום שהוא, תלך לשאלו את צוות הישיבה! אך הבחור תוהה לעצמו, מה... גידו שאני יש לי קושי, לא נעים... אתה באמת בעייתי בזה שאתה מתבייש לבקש! זה כמו אחד שיהיה חולה לב, ויגיד - אני מתבייש ללכת לרופא... שוטה! אוי לאותה בושא... אוי לאותה בושא... אוי כמה משלמים על כבוד... - - -

ואם בכבוד אנו עוסקים - פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן... פנחס הרי ביזה את עצמו! בזיון בצורה הכי נוראה.

סיפר לי הגאון ר' נחום נבנצל שהוא שמע מהרה"י הגר"ש רוזובסקי זצ"ל, שהוא הלך פעם עם רבי ברוך בער בעיירת מרפא, ור' ברוך בער אמר להם שהוא שאל פעם את רבי חיים מבריסק, כתוב "כל הרוף אחר הכבוד - הכבוד בורח ממנו, וכל הבורח מן הכבוד - הכבוד רודף אחריו". ושאל ר' ברוך בער, אם אני בורח מן הכבוד -

למה הוא רודף אחריו?... בין כה וכה הוא לא ישיג אותי, מה יהיה לו מזה?... אלא - לפעמים נעצרים כשצריך כבוד התורה, ואז הכבוד מגיע.

רבי חיים לא הסכים עם זה... אף פעם לא נעצרים, מכבוד תמיד בורחים... ומה שהכבוד ממשך לרדוף אחריו מי שבורח ממנו, כי לכבוד יש רגלים יותר ארוכות וחזקות ממי שבורח ממנו, ובסוף הוא תופס אותו...

פנחס ויתר על כבודו, והפקיר את עצמו בשביל כבוד שמים. הוא מציל את כולם והם עוד מבזים אותו... ראיתם בן פוטי זה שפיטס אביו עגלים לעבודה זרה, הרג נשיא שבט מישראל. אבל הוא לא שם לב לשום דבר, והכבוד רדף אחריו... "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם", הוא פנחס, הוא אליהו, הוא מלאך הברית, והוא עוד יבשר לנו כשיבא המשיח בב"א.

עם שאיפות - זוכים!

וכעת נדבר על יסוד גדול שרואים בפרשה עם בנות צלפחד, "שאיפות"! הרי נאמרה פ' נחלות ונאמר שבת לא יורשת, ולא אף זו אלא שחז"ל בתנחומא הובא ברש"י (כו, סד), אנשים אומרים נתנה ראש ונשובה מצרים, והנשים אומרים תנו לנו אחוזה, דהיינו שהלכו כנגד כולם, ושאלו להתעלות במצות ישוב א"י, וזכו לא רק שנתנה להם פרשת נחלות, אלא שהכתוב אומר שהקב"ה אמר 'כן בנות צלפחד דוברות', ופרש"י בשם הספרי אשרי מי שהקב"ה מודה לדבריו, וברש"י הקודם בשם התנחומא כן כתובה וכו', מגיד שראתה עינין מה שלא ראתה עינו של משה, ועוד שם ברש"י מגמ' בי"ב וסנהדרין ראויה היתה וכו' אלא שזכו בנות צלפחד ונכתבה על ידם.

עם הרצון והשאיפה!!! אפי' שהיה נראה שאין להם מה לקוות, שהרי נאמרה כבר פ' נחלות ולהם לא ניתנה, אך מכח הרצון והשאיפה - זכו לכל זה!

אדם ששואף ורוצה לעשות כל מה שהוא יכול, לקבל, להוסיף עוד ועוד, בלי לעשות שום חשבונות צדדיים, זוכה לסי"ד ומצליח. חז"ל אומרים (ילקו"ש בתחילת שמואל), בכל יום ויום בת קול מפוצצת בכל העולם כולו ואומרת, עתיד צדיק אחד להיולד ושמואל שמו. וכל ילד שנולד היו קורין אותו שמואל. וכשגדל - אמרו אין זה שמואל... כיון שנולד שמואל של חנה כולם הסכימו - זה שמואל...!

החיד"א כותב בספרו "במדבר קדמות", שכל אותם הילדים שנקראו שמואל - היו נביאים. אמנם זה לא שמואל שאילו התכוונו, אבל אמא שהשתוקקה לבן צדיק, קראה לו שמואל, אמנם היא לא הגיעה לדרגות של חנה, אבל היא השתדלה ועשתה, זכתה שגם הבן שלה יהיה נביא, שנאמר, ושמואל - בקוראי שמו! מי שנקרא שמו שמואל - היה נביא. שאיפות... השתוקקות...!!!

וידוע הסיפור המפורסם, שמרן רבי חיים שמואלביץ בא פעם לדודו רבי אברהם יפהין בביאליסטוק, ושאל אותו, מיהו הבחור הכי טוב בישיבה?... והתחיל להראות לו, זה העילוי הכי גדול, זה - הבקי הכי גדול, הוא - הבעל מידות הכי גדול, וזה - מיוחד בתפילה... כל אחד קיבל ציונים. והבחור הכי טוב - זה הוא! והצביע על מרן רבי יעקב ישראל קנייבסקי, הסטייפלער! למה?... כי הוא המבקש הכי גדול! במבקש יש את הכל...

אגב, רבי יעקב גלינסקי אמר לי (בתוקף!) שבביאליסטוק היו עוד עשרים בחורים שהיו בדיוק בדרגה של הסטייפלער! אבל הוא היה מבקש הכי גדול, ולא היה עוד אחד כמוהו ב"ביקוש"... (וכל השאר נהרגו בשואה...)

הגאון רבי חיים קמיל מביא את הזוה"ק (פרשת נח - עמוד ס"ט) עה"פ בשוא גליו אתה תשבחם (תהלים פט, י) פשוט א' המובא שם למה הגלים מתרוממים?... הקב"ה חילק את המים העליונים ואת המים התחתונים. המים התחתונים כל הזמן רוצים להתרומם! אולי הם יצליחו להגיע עוד פעם למעלה... הם רוצים להיות למעלה! וכבר כמעט ששת אלפים שנה(!) הם מתקרבים, וכל פעם הם מתנפצים עלי סלע... הם עוד לא הצליחו, אך הם לא נשברים... הם

ממשיכים לנסות... **אתה תשבחם!!!** הקדוש ברוך הוא משבח אותם... בסוף הם מקוים עוד יגיעו למעלה. הם אף פעם לא נשברים, הם מנסים וחוזרים ומנסים, כסדר - אתה תשבחם! המשתוקק באמת ועושה מה שיכול מגיע רחוק רחוק.

יש קונה עולמו, ויש מאבד...

ישנו חז"ל במד"ר בפרשת בלק שמתבטא בצורה חריפה: שלשה בדקן הקב"ה (הקיש על קנקנם) ומצאן עביט של מי רגליים. ואלו הן: קין, שהקב"ה שאל אותו אי הבל אחיך, וחשב שהקב"ה לא יודע... השומר אחי אנוכי!! ולא השכיל להבין שהקב"ה רק רוצה לפתוח עמו בדברים, - עביט של מי רגלים.

השני הוא בלעם. ה' שואל אותו, מי האנשים האלה עמך? ... והוא משיב בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי, ומביא שם רש"י, שבלעם אמר, "פעמים שאין הכל גלוי לפניו, אין דעתו שוה עליו, אף אני, אראה עת שאוכל לקלל ולא יבין". - - - עביט של מי רגליים!

והשלישי מי הוא? ... חזקיהו. חזקיהו הוא זה שאמרו עליו שבדקן מדן ועד באר שבע ולא מצאו תינוק ותינוקת שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה, והגמי' בסנהדרין (צד, א) אומרת שביקשו למנות אותו משיח, - עליו אומרים עביט של מי רגליים!...

אבל כשהנביא בא אליו כשהיו אצלו אנשי מלך בבל, ושאל אותו מי האנשים האלה, אז חזקיהו ענה מלך בבל שלח אלי. והיתה עליו תביעה, כי הוא היה צריך להשיב, והרי אתה נביא והכל גלוי לפניך, מה אתה שואל אותי?...

לא ניכנס כרגע לעצם התאר הזה "עביט של מי רגליים", זה תואר נורא ללא ספק. אבל שני דברים נלמד מפה:

א. כמו שלפעמים אדם יכול ע"י מעשה טוב אחד, לקנות עולמו בשעה אחת, וכמו פנחס, שזכה על ידי מעשה אחד (!) של מסירות נפש זכה להבטחה של "ברית כהונת עולם" לו ולזרעו אחריו, אותו דבר גם הפוך... עם מעשה אחד אפשר לאבד את הכל ולהגיע עד עביט של מי רגליים... נורא.

אם אדם גדול יעשה פעם א' שטות של ממש, כבר לא יהי' אדם גדול, ולמה, מה יש... פעם אחת!! אבל זה כבר לא אדם גדול.

אם בשעה שהקב"ה מדבר אתך יש לך הוה אמינא שאתה צריך לענות לו - - - זה עביט של מי רגליים. וכבר לא יעזור כלום. אפילו אם בקשו למנותו משיח, ויש רבוי תורה בזכותו, אבל על חטא אחד פעם אחת - כבר נקבע שמו ברשימת עביט של מי רגליים.

לפי דרגת האדם נקבע העביט, אבל גם אצלנו יש בחינות שאנו נופלים בהם ומאבדים את התואר "בן עליה", אלא שבקל אפשר להשתנות ובקבלה חזקה ונמרצת לחזור לזה.

מבחן בלי שידועים עליו הוא הקובע!

ב. דבר נוסף: כאשר עושים לך בחינה - ואתה מוכן לזה מראש, כמו בישיבות, בחורים באים למבחן, אז הבחינות האלו הם לא כ"כ ראייה... כי אם אתה יודע מראש אז ודאי שאתה מתכוון היטב. ואפילו אחד שלא למד כל הזמן, הוא יחזור עשרות פעמים עד שייכנס לו לראש.

עיקר הבחינה זה כשאתה לא מרגיש... כשבוחנים אותך בלי שאתה יודע.

סיפר לי פעם הרב יוסף בוקסבוים - שהוא התייתם בגיל צעיר, ובא ללמוד למשך תקופה קצרה בכפר חסידים. וכאשר הוא נסע באוטובוס לישיבה בפעם הראשונה בשביל להיבחן, ישב לידו אדם יהודי שנראה פשוט מאד, עם מעיל ארוך ונעליים גבוהות, הוא היה נראה בעל בית כפרי... והוא שאל אותו מה השם שלך?... וענה לו. ולאן אתה נוסע?... להיבחן בישיבה. נו... והכנת משהו לומר? שאל אותו המבוגר. בודאי! ענה יוסף הצעיר. אז תגיד לי... והוא ככה ענה לו כלאחר יד, כמו שמדברים אל כפרי... [כביכול מה הוא מבין בלימוד...]

בסוף הנסיעה, שואל הבחור הצעיר את המבוגר, איפה נמצא פה ראש הישיבה?... אמר לו, למאי נפקא מינה? כי אני צריך להיבחן אצלו! ענה. אמר לו, אתה כבר התקבלת!... התברר שזה היה ראש הישיבה בעצמו.

הבחינה הכי אמיתית זה כשאתה אפילו לא יודע שאתה נבחן. כשהקב"ה בוחן אותנו - הוא לא מודיע לנו שזה מבחנים... הוא לא הודיע לחזקיהו "אתה במבחן".

אומר המס"י - **והנה האדם לא נבוא אלא לקיים מצוות ולעמוד בנסיון.** לא מודיעים לך מתי הנסיון מגיע...

כמה בחורים ישלמו על כך... יש שבת חופשה, יש מצוות כיבוד אב ואם, הכל נכון... אבל המקדמים לברוח מהישיבה והמאחרים לבוא... עביט של מי רגליים!

כל הבחינות האמיתיות זה כשאתה אפילו לא מרגיש! אתה לא שם לב. וזה הבחינה האמיתית בעומק - - - אתה בן עליה או לא?... יש את ההרגשים העדינים של בן תורה. בן תורה לא יכול לטעות בכאלו דברים.

כעת יש בדיקה שנקראת "סוף זמן". עוד בדיקה בלי ששמים לב... בא נראה אם אתה רציני או לא... הרי מה הסיבה שבסוף זמן יכול להיות רפיון?... אין לנו כעת את הזמן להאריך בזה.

רק נסיים: כן בנות צלפחד דוברות. אשרי מי שהקב"ה מודה לדבריו. הקב"ה פותח את הפרשה בהקדמה כזו מתוקה... כן! הם צודקות!... אשרי מי שהקב"ה אומר להם אתן צודקות! ולמה הם זכו?... כי אנשים אמרו נתנה ראש ונשובה מצרימה, ואילו הנשים אומרות תן לנו חלק ונחלה!

כאשר בן אדם מתעלם מהסובב ולא שם לב מה זה עושה ומה זה אומר, אלא עוסק במתיקות של תורה... הוא זוכה!

קראתי סיפור שמספרים, שיש אחד שנסע באוטובוס, ומאחוריו ישב איזה אברך ודיבר בלימוד, והוא התלהב ודיבר בקול...

ופתאום הנהג התחיל לצעוק עליו, את מי זה מעניין מה שאתה אוכל?... מה אכפת לנו איזה ממתקים אתה אוהב? מה אתה מדבר על זה בקול רם?... וכולם לא הבינו מה הוא רוצה, הוא מדבר בלימוד!... אבל היה שם אלו שישבו לידו, ושמעו איך שהוא מתלהב, אה... זו הרי סברא כזו מתוקה... כאלו סוכריות טובות... פשוט להתענג!...

אה!... מתיקות של תורה, אדם לא נבהל מהסובב... כן. בנות צלפחד דוברות. הנשים יגידו ככה, תנה לנו חלק ונחלה. כך זוכים להארת פנים מהקב"ה, וכך מקבלים את הסייעתא דשמיא!!!

ניתן לתרום לגליון מכל עמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ

באמצעות לחצן קופות נוספות

בחיפוש יש להקיש ארחות חיים או קוד מוסד 1000729

כמו"כ ניתן לתרום דרך המערכת הטלפונית הממוחשבת

נדרים פון בחיגו לטלפון 03-763-0585 שלוחה 2071

כל מי שיכול לעשות הוראת קבע אפילו של 5 ש"ח וכל המוסיף...

לעי"נ

אאמו"ר - משכיל אל דל ומציב גבול אלמנה

וידו פרוסה להציל ילדי ישראל משבי המסיון

הרב ר' שלמה בהגר"י מישקובסקי זצ"ל

נלב"ע י"ג תמוז תשמ"ט

תנצב"ה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר וכן שיעור דף היומי ועוד, בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגליון במייל: 4166058@gmail.com